

Молодиця

Левко Боровиковський

(Предание)

Батагами ходили хмари,
Між ними молодик блукав,
Вітри в очеретах бурхали,
І Псьол стогнав і клекотав.

Шуміли верби... рвались листя,
Гули вітри попід мостом...
На пні сиділа молодиця,
Підперши щоку кулаком:

"Повій, вітре, повій, буйний,
Повій з того краю,
Де живе моє серденько -
Де милий витає.

Принесись хоть слово рідне
Буйними вітрами:
Як ти там в чужій сторонці
Живеш з москалями?

Ти покинув на родині
Мене сиротою:
Я знизкалась, я зріднилась
З долею лихою!

Понеси, сердита хвиле,
Сльози на чужбину:
Нехай скажуть там про мене -
Я в недолі згину!..

Змандрував!.. Забув! Покинув!
Де ж знайшов другу? -
Сирота - одна без тебе
Горе я горюю!..

Як же жить? – де ж серце діти?
З ким ним поділюся?
Де ж тепер я, мій миленький,
В світоньку дінуся?!

Розступись, вода, – в тобі я
Погублю все горе...
Ох, мій милий, ох, мій милий!..
Доле моя, доле!.."

Вода реве, вона блідніє,
Волосся дибом піднялось;
Псьол гоготить, вихрить, дуріє...
"Прощай! ти мій..." – і вниз шубовсь!

Заклекотала хвиля в Псьолі,
Клубками піна надулась;
Озався голос на подолі,
І ліс, очнувшись, захитавсь.

Ватагами ходили хмари,
Між ними молодик блукав;
Вітри в очеретах бурхали,
І Псьол стогнав і клекотав.